

אנו בוחרים רק את ה"סמעטענע"...

לאחר הטרדיה הנוראה ל"ע שאירע באתרא קדישא מירון בל"ג בעומר העבר, יצא מכתב חזק ונוקב מאת כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, בו הוא דורש ומעורר על כך צעריים להתעסק יותר עם הבחורים החלשים, ולא לדחות אבן אחר הנופל, לא לתת להם להתדרדר מטה מטה. במירון נפטרו ל"ע עשרים וחמשה בחורים, אבל מה קורה עם מאות הבחורים האחרים שהם מתיים?? - כן! - הם הולכים ושבים, אוכלים ושותים ומעשנים, אבל הם מתיים! - זיי זענען טויט! גוף בלי נשמה! ווער קוקט זיך אים אויף זיי? וועמען אינטערעסירן זיי?? מי מסתכל עליהם?? את מי מה מעניינים??

והנה, ברצוני להוסיף כמה נקודות:

סיפר לי הגה"צ אב"ד ראדאשיץ שליט"א שלמד בישיבת טאהש, שהרבה פעמים כשהיה הגה"ק מטאהש זי"ע רואה "מגיד שיעור" יוצא מהישיבה לאחר שמסר את השיעור, היה נגיש אליו ומייסר אותו בדברים היוצאים מן הלב ואומר "למה אתה מסתובב עם הגמרא הגדולה ביד?? האסטו זיך אפגעגעבן מיט די בחורים?? האם בדקת והתעניינת אם כל בחור יש לו די מחסורו אשר יחסר לו? האם אתה בטוח שלא חסר לאף אחד מאומה? הבחורים הם כאן בישיבה בלא אבא ובלא אמא!

עוד סיפר הנ"ל, שפעם היה בחור אחד, שהנהלת הישיבה רצתה לזרוק אותו מן הישיבה, נכנסו אפוא חברי ההנהלה אצל הרבי, ואמרו לו צעריים להוציא את הבחור מהישיבה. שאל אותם הרבי "מה רע עם הבחור הזה?", אמרו חברי ההנהלה שהבחור לא אווז כלום - ער האלט ביי גארנישט! אמר להם הרבי "תקנו להבחור הזה זוג נעליים חדשות, ותראו שהכל יהיה מסודר!"...

עוד סיפר, שבשנת תשס"ב התבטא הרבי בכאב גדול "שורר חרון אף רח"ל על העולם!! לא מתעסקים עם בחורים חלשים ונחשלים! וואס וועט דא זיין?? [מה יהיה כאן?]"...

מסופר, שלפני הרבה שנים נכנסו כמה אנשים מכובדים אל מרן גאב"ד ירושלים שליט"א, וביקשו ממנו שיכתוב המלצה לישיבה מסוימת, וחברי ההנהלה מנו את מעלות הישיבה ואמרו "בישיבה זו נכנסים רק מצוינים! אנו בוחרים מבין רק את הבחורים רק את ה"סמעטענע" - עידית שבעידית - ורק אותם אנו מכניסים לישיבתנו, כל בחור הוא למדן עצום".

אמר להם הגאב"ד "אזוי?" - והמשיך לומר להם "אני מתפלל כל יום על הישיבה הזאת!", הנהלת הישיבה התפלאו ושאלו את הגאב"ד "האם הרב באמת מתפלל כל יום על הישיבה שלנו? אמר להם הגאב"ד "כן, אני מתפלל כל יום שהישיבה תיסגר!"...

היה פעם בחור אחד שהיה בחור חלש, ואף אחד לא הסתכל עליו, שום ישיבה לא הסכימה להכניס אותו לישיבה שלהם והוא הסתובב ברחובות, ולבסוף הוא ירד מן הדרך רח"ל. ואמר הבחור במר לבו על מצבו: הנה ב"הגדה של פסח" נאמר "יהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מצוינים שם", ויהי שם לגוי - איך הוא נעשה לגוי, מלמד שהיו ישראל מצוינים שם - שהכניסו רק בחורים מצוינים להישיבה...

סיפר לי הרה"ג ר' הערשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני בת"ת וויזשניץ במאנסי, שלפני שנים, כשפתח מרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע את הישיבה בעיר גבערס, אמרו ההנהלה להרבי, שהרבי צריך להבין, שכשפותחים ישיבה חדשה אי אפשר להכניס מיד את כל הבחורים, וצריכים להעמיד את הישיבה שיהיה לזה קיום, והרבי הלא אינו רוצה שהישיבה תתמוטט ותיהרס, וכדי להעמיד את הישיבה על תילה צריכים לבחור מבין הבחורים רק את הטובים באמת.

ואכן היו כמה בחורים חלשים שנשארו במאנסי ולא הכניסו אותם להישיבה, אבל הרבי לא הניחם הפקר לנפשם, הרבי העמיד להבחורים האלו "מגיד שיעור" פרטי שלמד עם הבחורים בכל יום ומסר עצמו למענם - מי היה "מגיד שיעור" הזה? - לא אחר מאשר הרבי בכבודו ובעצמו! שהוא בעצמו למד עם הבחורים האלו מידי יום ביומו!...

פעם אחת נכנסו הנהלת הישיבה דוויזשניץ-מאנסי אל הרבי זי"ע ואמרו לו שיש בחור אחד צעריים לזרוק אותו מהישיבה. כשהרבי שמע את דבריהם נענה ואמר להם בפליאה "וכי אינכם יודעים שהיו צדיקים שקודם שהיו מוציאים בחור מהישיבה שלהם, היו מתענים תחילה?"...

פעם נכנס אל הגה"ק ה"חזון איש" זי"ע מנהל מאחד הישיבות, והתייעץ עמו אודות בחור אחד שלדעתו צריכים לזרוק אותו מיד מהישיבה, אך ה"חזון איש" לא הסכים עמו ולדעתו היו צריכים להשאירו. כששמע המנהל את דעת ה"חזון איש" הנחרצת שלא להוציא אותו, נענה בחריפות ואמר "או הבחור הולך או שאני הולך". כששמע ה"חזון איש" את דבריו, נענה ואמר לו "אצלך זה דיני ממונות, ואצלי זה דיני נפשות..."